

De verloren zoon (2)¹

‘De verloren zoon’ is een wonderbaarlijk mooie gelijkenis, heel bijzonder uitgewerkt. Heeft de menselijke tong ooit een verhaal verteld dat zo’n lengte, breedte, hoogte en diepte aan betekenis bevat als dit verhaal over de verloren zoon?

In het algemeen gesproken laat het Gods houding tot de zondige mensheid zien. Tevens toont het hoe Hij omgaat met een individueel mens. De vader in dit verhaal doet geen poging de zoon die zich aan een losbandig leven wil overgeven, tegen te houden. Jezus zegt ons niet waarom. Maar wij begrijpen dat er geen andere manier was waardoor de zoon genezen kon worden. De vader liet hem door de bittere ervaring gaan, die zeker het gevolg zou zijn van het avontuur dat zijn zoon zocht. Dit lost het raadsel op van God, die de mensheid overgaf aan de ervaring met de zonde en haar gevolgen.

¹ Uit: Zondagsschoolstudies door G.E. Hiller

Gedrag van de zoon vergeleken

Het verhaal gaat verder en vertelt, hoe de weggelopen zoon doorging tot hij de diepste diepten van schuld en ellende had bereikt. Dit gebeurt ook met de mensheid als geheel. Tijdens dit huidige beheer van Zijn genade echter redt God uit de wereld een uitgekozen lichaam dat bestaat uit gelovigen, die Hij reinigt en heiligt. Dit gebeurt terwijl de mensheid op een niet te stuiten koers ligt, op weg naar een vreselijke crisis die duidelijk vastgelegd is in het profetische woord van God. Alleen: de blinde leiders van de blinden zien niet dat de wereld steeds verder afglijdt door haar volharden in een verkwistende en losbandige levensstijl.

Alles kwijtgeraakt

Het verhaal vertelt vervolgens het totale faillissement van de jonge man. Hij was zo ver afgezakt dat hij de zwijnen moest hoeden, terwijl hij

'begeerde zijn buik te vullen met de schillen, die de varkens aten, maar niemand gaf ze hem' (Lucas 15:16).

Niet alleen de enkele zondaar, maar de hele mensheid moet uiteindelijk tot dit totale faillissement komen. Wat zal er dan worden van de door hen zelf uitgevonden vooruitgang in de beschaving, waarover zoveel mensen roemen?

Inkeer

De Heer vertelt ons echter:

'toen kwam hij tot zichzelf' (Lucas 15:17)

Het belang van deze opmerking wordt doorgaans onderschat. Zij laat zien dat de jongen, die zo afgedwaald was, gedurende de jaren van losbandig leven niet zichzelf was. Hij was in de ban van een of ander mysterieuze betovering geraakt.

Dit geldt evenzeer voor de mensheid. Doordat de eerste ouders ervan verstrikt raakten in het misleidende verraad van de slang en aten van de vrucht van *'de boom der kennis van goed en kwaad'* (Genesis 2: 16 en 17; 3: 1-7).

De zoon had het dieptepunt bereikt: *'Toen kwam hij tot zichzelf'*; hij ontdekte dat hij niet thuishoorde waar hij zich op dat moment bevond. Hij kreeg heimwee en besloot naar zijn vader terug te keren en zijn totale onwaardigheid te belijden.

Hier laat Jezus zien dat de menselijke ziel, ongeacht de diepten waarin zij kan zinken, nog steeds de menselijke ziel is die door God gemaakt is. Die ziel is dan ook geschapen om hersteld te worden.

De vader

Vervolgens toont de Heer het gedrag van de vader ten opzichte van zijn nutteloze zoon die terugkeert. *O, dat hart van die vader!* Het lijkt wel dat dat hart alles vergeten is en zich alleen herinnert dat dit zijn zoon is – zijn zoon, teruggebracht tot leven. Geen wonder dat hij een groot feest organiseert voor zijn hele huishouding, vreugde moet er zijn!

De andere zoon

Helaas, op de achtergrond zien we de farizeïsche houding van de oudere broer, die het liefst de terugkeer van zijn broer had verhinderd, als hij dat gekund had.

Deze gelijkenis vertelt het geheim van ongeloof in het uiteindelijke herstel van de mensheid.

De verloren zoon (2)